

Να υπομένεις ευχαρίστως όλα όσα σου έρχονται.

Από τον Ευεργετινό.

Έλεγε ο αββάς Ζωσιμάς: «Κάποτε με ρώτησε ένας αδελφός: “Αββά, οι εντολές του Χριστού είναι πολλές, και σκοτίζεται ο νους μου, και δεν μπορώ να τις θυμάμαι όλες. Πες μου, τι να κάνω;” Εγώ του αποκρίθηκα: “Αδελφέ, μη σε ανησυχεί αυτό. Τούτο να σκεφτείς, και όσο μπορείς να το θυμάσαι: να υπομένεις ευχαρίστως όλα όσα σου έρχονται. Με αυτό θα κατορθώσεις εύκολα όλες τις αρετές. Γιατί, ποιον κόπο έχει το να προσεύχεσαι για εκείνον που σε λύπησε; Μήπως είναι όπως το να σκάψεις τη γη ή να οδοιπορήσεις ή να διασχίσεις τη θάλασσα ή να χάσεις χρήματα; Να ευχαριστείς λοιπόν τον Θεό όταν σε εξευτελίζουν, και έτσι θα γίνεις μαθητής των αγίων αποστόλων, οι οποίοι έφυγαν από το συνέδριο χαρούμενοι, γιατί αξιώθηκαν να κακοποιηθούν για χάρη του Χριστού (Πραξ. 5:41).

» Και εκείνοι βέβαια, όντας καθαροί, το έπαθαν για χάρη του Χριστού, ενώ εμείς οφείλουμε να δεχόμαστε εξευτελισμούς για τις αμαρτίες μας. Γιατί και κανένας να μη μας εξευτελίσει, είμαστε εξευτελισμένοι και καταραμένοι, όπως λέει η Γραφή: ‘Είναι καταραμένοι όσοι απομακρύνονται από τις εντολές σου’ (Ψαλμ. 118:21). Και δεν είναι για όλους το να υποστούν εξευτελισμούς για χάρη του Χριστού, αλλά μόνο για τους αγίους

και τους καθαρούς, όπως είπα. Για εμάς και τους όμοιούς μας ταιριάζει το να υπομένουμε με ευγνωμοσύνη τους εξευτελισμούς και τις προσβολές που μας κάνουν και να ομολογούμε ότι δίκαια τα παθαίνουμε, εξαιτίας των φαύλων έργων μας. Αλλά η άθλια ψυχή μας, αν και ξέρει τα έργα της τα βρωμερά, και ότι άξια παθαίνει ό,τι και να πάθει, κάθεται και ξεγελά τη συνείδησή της και πλέκει λογισμούς εναντίον του αδελφού λέγοντας: 'Μου είπε και με εξευτέλισε και με κακολόγησε'. Και δεν αισθάνεται, η ανόητη και ασύνετη, ότι επιβουλεύεται τον εαυτό της και κάνει το έργο των δαιμόνων.

» Όπως δηλαδή στις τέχνες ο επιστάτης παραδίδει την τέχνη στον μαθητευόμενο και τον αφήνει έπειτα να δουλεύει μόνος του και δεν χρειάζεται να κάθεται συνεχώς δίπλα του, αλλά μόνο πηγαίνει κάθε τόσο να τον δει, μήπως παραμέλησε το έργο ή το χάλασε, έτσι και οι δαίμονες: αν δουν ότι μια ψυχή τους υπακούει και εύκολα δέχεται τους κακούς λογισμούς, της παραδίδουν τη σατανική τέχνη, δηλαδή την κακία και την πονηρία τους, και δεν έχουν πλέον ανάγκη να κάθονται δίπλα της, γιατί γνωρίζουν ότι μπορεί και από μόνη της να καταστραφεί και να χαθεί· μόνο την επισκέπτονται κάθε τόσο, για να δουν μήπως παραμέλησε το έργο που της παρέδωσαν"».

Έλεγε πάλι: «Αν κάποιος ζήσει όσο και ο Μαθουσάλας και δεν βαδίσει αυτόν τον ίσιο δρόμο που βάδισαν όλοι οι άγιοι, εννοώ το να εξευτελίζεται και να αδικείται και να υπομένει με γενναιότητα, αυτός δεν θα φτάσει σε κανένα καλό, μικρό ή μεγάλο· μόνο τα χρόνια του θα ξοδέψει άσκοπα».

Από το βιβλίο: ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, τόμος Β', Υπόθ

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>